

Мрія качки

оповідь усної традиції

Колись давно одна качка зросла в курнику.

Ніхто не знає, як качине яйце з'явилося там, бо ферма була далеко від узбережжя.

Але факт залишається фактом: вирощена серед курей і вихована ними, качка була впевнена, що вона — найпотворніша й найбрудніша курка у всьому курнику.

Її плавальні лапи й загострені крила були створені для плавання й польоту — але вона цього не знала.

Вона ходила незграбно, викликаючи сміх і глузування у курчат, що насміхалися з неї позаду.

Так вона виросла, почувалася потворною і відмінною від інших.

Проте вона любила той курник — це був її світ; все, що вона знала і любила, було там.

Іноді, перед світанком, їй сняться дивні сни.

Блакитні сни про нескінченну воду.

Вона бачила себе, як плаває в океані, який ніколи не бачила наяву.

Блакитний океан. Блакитний у всіх відтінках.

Та коли відкриває очі, вона повертається до знайомого курника.

Їй було соромно виглядати й звучати по-іншому, тому вона намагалася залишатися нерухомою й мовчазною.

Щоб розважатися, вона почала спостерігати, і побачила багато чого.

Вона помітила, що за межами курника ростуть дерева, а в їхніх кронах живуть інші птахи — не кури, які будують свої власні гнізда.

Щоб краще бачити, вона повертала шию по-іншому, і, закидаючи голову назад, побачила небо.

Яка неймовірна радість, коли вона відкрила небо!

Воно теж було блакитним!

Вона дивилася вгору так довго, що в неї затерпла шия, але це не мало значення порівняно з відкриттям.

Небо було безмежним, без видимого кінця; воно міняло кольори залежно від часу або погоди, і в ньому літали інші птахи.

Деякі пролітали великими зграями, виказуючи геометричні візерунки — рухомі картини.

Іноді їй хотілося хоча б на мить полетіти з ними,

але це було неможливо для курки, яка ледве махала крильми над землею.

Через те ще, що курник був відокремлений проводом від неба.

Качка продовжувала спостерігати, рахувати зміни вітру і таким чином дізнавалася, коли пролітали перелітні птахи.

Вона тихенько їх чекала.

Одного дня, обходячи всі знайомі куточки курника, вона побачила двері.

Як же вона могла їх раніше не помітити?

Вночі, коли кури спали на жердинах, вона підійшла до дверей.

Легенько штовхнула їх, і ті тихо відчинилися.

Вона трохи вийшла, зробила кілька кроків і швидко повернулася назад.

Було безпечніше, так?

Ніхто не знав, скільки небезпек чекає зовні і що б кури сказали, якби дізналися, що вона вийшла.

Але тепер вона знала — вона може.

Літо минуло, дерева стали золотими.

Мурахи невтомно працювали, збираючи їжу для зими.

Настав слухний момент.

Одного ранку, дуже рано, качка прокинулася.

Над небом пролітав птахині ланцюг.

Не вагаючись, вона пішла до дверей, відчинила їх — і на здивування курей, ступила назовні.

Спочатку їй було важко злетіти — її крила були скукожені від недовикористання.

Але її справжня природа спрямовувала рухи.

Швидко махаючи крилами, вона піднімалася все вище і вище, доки не приєдналася до зграйки.

Тоді вона приєдналася до групи і щасливо полетіла в напрямку узбережжя в пошуках моря.